

David Smoljak se narodil 8. února roku 1959 v Praze. Jeho otec, Ladislav Smoljak, se živil hlavně scénáristikou, režisérstvím a herectvím. Jeho matka, Soňa Smoljaková, byla pedagožka a doktorka přírodních věd.

Dětství trávil v Brandýse nad Labem. Na Prahu, kam se s rodiči později přestěhoval, má ale vzpomínky už od raného dětství.

Táta mě vždycky posadil do té sidekary , to je takový vozíček, který je připojený k tý motorce, přikryl mě dekou, nasadil mi kulicha, a už jsme jeli.

Takže ta Praha pro mě byla jako v tom dětství takový obrovský velkoměsto.

V dětství nejraději četl. I když vyrůstal ve světě filmu a divadla, jeho hlavním zájmem byly knihy.

Já jsem fakt byl hrozně náruživě čtenář. A když jsem neměl po ruce knihu nebo cokoliv kde by byly nějaký písmenka tak už jsem měl prostě abstinenční příznaky.

Můj svět byly knihy.

Na vpád sovětských tanků v roce 1968 vzpomíná optikou devítiletého dítěte.

Pamatuju, jak jsem na ně koukal z okna a dodnes si vzpomínám, že mně hlavou bleskla myšlenka, protože jsem pár dní předtím dostal pětku z ruštiny a hrozně jsem byl vyklepanej z toho, co rodiče řeknou až tu pětku uviděj. První myšlenka, která mi bleskla hlavou byla: To by mi ta pětka z ruštiny mohla projít, když teď jako jsou všichni na ty Rusáky takhle jako našťvaní.

Jeho snem bylo studovat žurnalistiku. Kvůli cenzuře komunistického režimu ale neviděl v novinářině smysl. A proto se rozhodl jít na FAMU.

Podmínky pro jakoukoliv nějakou publikační činnost prostě byly čím dál horší a čím dál víc jako hlídány a kontrolovaný a cenzurovaný.

Nejvíce stresující, alespoň z mého pohledu, byl ten život v permanentní jako lži.

Scénáristiku a dramaturgii dostudoval v roce 1984.

Po pádu komunismu se mu otevřel svět médií a mohl tak konečně začít dělat to, po čem celý život toužil.

Mně se změnil život po všech stránkách. Tady se mi otevřel ten prostor i pro tuhleto oblast a já jsem vystřídal teda řadu novin a časopisů.

Dělal jsem kulturního redaktora, dělal jsem politickýho komentátora, pak jsem vedl kulturu v Reflexu nějakou dobu, psal jsem nějakou dobu i politické úvodníky, fejetony, sloupky. A všechno mě to strašně bavilo.

Vedle žurnalistiky se ale pořád věnoval i psaní scénářů.

V roce 2010 se rozhodl vstoupit do politiky. Spoluzaložil spolek "Sdružení pro Vinoř" , stal se zastupitelem městské části Praha-Vinoř a později byl zvolen i do Senátu.

V rámci své práce se rád setkává s mladými lidmi.

Já se se studentama setkávám dost často v senátu a vždycky mě hrozně baví se bavit o jejich představách a o jejich pohledech na svět.

A co by vzkázal mladé generaci?

Neudělejte stejnou chybu jako já, že se budete té politiky dopředu štítit. Je to zbytečná obava, a klidně do ní vstupte, a hlavně si prostě zachovejte chladnou hlavu.